

K. TOMPA, Vjekoslavu Karasu. Zagreb, Moderna galerija

na odmoru, 1928). U grafici pokazuje socijalnokritičke tendencije (mapa *Iz naših dana*, 1935). — Samostalno izlagao u Slavonskome Brodu, skupno u Zagrebu. Bavio se kiparstvom, publicistikom i poezijom. Retrospektivna izložba priređena mu je u Slavonskome Brodu 1983.

LIT.: V. Maleković, Kubizam i hrvatsko slikarstvo (katalog), Zagreb 1981. – O. Švajcer, Julije Tomić (katalog), Slavonski Brod 1983. – Isti, Julije Tomić, život i djelo, Revija, 1983, 5. O. Šr.

TOMIĆ, Radoslav, povjesničar umjetnosti (Split, 1. III. 1957). Diplomirao na Filozofskome fakultetu u Zagrebu (1982). Stručno se usavršavao u Münchenu, Beču i Firenzi. Radio u Muzeju grada Splita (1982–86), a nakon toga u Državnoj upravi za zaštitu kulturne i prirodne baštine u Splitu. Bavi se slikarstvom u Dalmaciji, posebice barokom.

BIBL.: Dvije poljičke zastave, Prilozi — Dalmacija, 1985; Dodatak za Vlaha Bukovca, ibid., 1986 — 1987; Slika Agostina Ridolfija u trogirskoj katedrali, ibid., 1988; Slika Antonija Carnea u Šibeniku, Radovi IPU, 1988 — 89, 12 — 13; La »Madonna con il Bambino e San Giovanni Battista« di Hans Rottenhammer a Trogir (Trau), Arte veneta (Venecija), 1989 — 1990; Slike talijanskih slikara 17. i 18. stoljeća u Dalmaciji i Istri, Prilozi — Dalmacija, 1990; Značajno djelo Mateja Ponzoni Pončuna u Istri, Radovi IPU, 1990, 14; Tri nove slike Tripa Kokolje, Peristil, 1991, 34; Novi podaci o Federiku Benkoviću, Kolo, 1992, 4; Barokni oltari i skulpture u Dalmaciji, Zagreb 1995.

TOMISLAVGRAD (Duvno, Županj-Potok, Županjac), grad u Z Bosni na mjestu staroga rim. *Delminiuma*. Otkopani temelji foruma (37, 40 × 41, 80) ostaci su najstarije javne građevine rim. arhitekture u BiH. Kultne građevine Delminiuma bile su na brežuljku; na njihovu je mjestu poč. VI. st. podignuta kršć. bazilika (kapitel s prikazom orlova). — U ranome sr. vijeku T. je župa hrv. države; oko 1320. uspostavljena je biskupija. U doba Stjepana Kotromanića pripadao je Bosni. God. 1444. spominje se grad *Rog*, što ga u drugoj pol. XV. st. osvajaju Turci. U XVII. st. na mjestu Tomislavgrada bio je gradić zvan *Županj-Potok*. God. 1723. Turci podižu kamenu tvrđavu (Nova tvrđava). — Iz novijega su doba franjevački samostan i crkva.

LIT.: V. Klaić, Duvanjsko polje, HK, 1907. — M. Barada, Topografija Porfirogenetove Paganije, SHP, 1928. — H. Kreševljaković, Stari bosanski gradovi, Naše starine (Sarajevo), 1953. R.

TOMLJANOVIĆ, Ivan, slikar i restaurator (Senj, 29. X. 1927). Studirao je na Akademiji i Akademiji primijenjenih umjetnosti u Zagrebu (E. Tomašević, K. Angeli Radovani), diplomirao 1954. God. 1959-60. boravio je na stručnom usavršavanju u Engleskoj. Od 1955. restaurator u Restauratorskom zavodu JAZU u Zagrebu, od 1957. u Institutu JAZU u Zadru, gdje osniva i vodi Restauratorski atelje, od 1981. u zadarskom Zavodu za zaštitu spomenika kulture; od 1984. slobodni umjetnik. Sudjelovao je u osnivanju Likovnog odjela Pedagoške akademije u Zadru, na kojoj je predavao metodologiju lik. obrazovanja. Slika u ulju i temperi portrete (Mario Dešpalj, 1958), skupne portrete (Marijan i Marija Šokčević, 1970; Obitelj Skroče, 1976) i mrtve prirode (Tihobit s breskvama, 1985; Dvije škarpine, 1989); blizak poetskom realizmu i renesansnim majstorima. Izveo je freske u crkvama (Ivanovo Selo, Senj i dr.) a u suradnji sa suprugom A. Tomljanović Šokčević tapiserije velikoga formata (Rapsodija Ilirijana, 1985; U počast Rembrandtu, 1986; U počast Šekspiru, 1989). Bavio se i kiparstvom, umjetničkom obradom metala te kreiranjem unikatnih tekstilnih predmeta. - Samostalno je izlagao u Zadru (1958, 1971, 1982, 1989), Zagrebu (1958, 1989), Rijeci (1962), Münchenu (1984) i dr.

LIT.: A. Travirka, Likovno stvaralaštvo u Zadru 1945—1982 (katalog), Zadar 1982. — Isti, Ivan Tomljanović (katalog), Zadar 1989. — M. Pejaković, Ivan Tomljanović (katalog), Zagreb 1989.

TOMLJANOVIĆ ŠOKČEVIĆ, Anita, tapiseristica (Komletinci kraj Vinkovaca, 3. VII. 1926). Završila je Školu primijenjene umjetnosti u Zagrebu i Pedagošku akademiju u Zadru. God. 1958—63. predavala je likovni odgoj na školama u Zadru, od 1963. bavi se isključivo tapiserijom i oblikovanjem tekstila. Stvara tkanja i tapiserije suvremenoga likovnoga izraza u prirodnim materijalima, klasičnom tehnikom tkanja. U tapiseriji izvodi stilizirane i apstraktne oblike (*Splet koralja*, 1971; *Sinteza oblika*, 1974), figurativne kompozicije i portrete (*Autoportreti*, 1982); kompoziciju rješava linearno i tonski ističući bogatstvo nijansi prirodne vune. Radi liturgijsko ruho u svilenom tkanju (*Crveni komplet*, 1965) i lanena tkanja sa zlatnim i svilenim nitima (*Zlato i srebro Zadra*, 1959). Njezina djela odlikuje spoj izvornog i modernog, strogi sklad i jednostavnost.

BIBL.: Umjetnost i obnova tapiserije, Zadarska revija, 1977, 2.

LIT.: A. Travirka, Anita Tomljanović (katalog), Zadar 1975. – Isti, Anita Tomljanović-Šokčević (katalog), Zadar 1983.

TOMLJENOVIĆ, Ivana → MELLER-TOMLJENOVIĆ, IVANA

TOMLJENOVIĆ, Kornelije, slikar (Zvečevo, 18. V. 1900 — Osijek, 17. III. 1930). Prve poduke primio u priv. slikarskoj školi S. Tomerlina u Osijeku 1919—21. Iste godine odlazi u Beč, potom u München gdje najprije uči u crtačkoj školi F. Widmanna (1922—24). Diplomirao je na Akademiji 1928 (H. Gröber, F. von Stuck). Slikao je krajolike, portrete i mrtve prirode, te kopirao djela starih majstora. Za vrijeme boravka u Parizu (1926. i 1927) radi u duhu kubizma (A. Lhote), a pokazuje i sklonost prema ekspresionizmu (*Ulica u Tetuanu*, 1929). Na mnogim njegovim slikama prevladava tamni galerijski ton, a tek je na ponekima prisutan blještav kolorit (*Motiv iz Španjolske*, 1929). Izradio ciklus linoreza *Bohemia* (1924) i niz bakropisa s osječkim motivima. Memorijalne izložbe priređene su mu u Osijeku 1970. i Gospiću 1988.

LIT.: O. Švajcer, Kornelije Tomljenović (katalog), Osijek 1970. — V. Maleković, Ekspresionizam i hrvatsko slikarstvo (katalog), Zagreb 1980. — Isti, kubizam i hrvatsko slikarstvo (katalog), Zagreb 1981. — Galerija likovnih umjetnosti Osijek, Osijek 1987. — V. Kusik, Kornelije Tomljenović (katalog), Gospić 1988. O. Šr.

TOMMASEO, Radovan, slikar (Split, 17. IV. 1895 — 7. VIII. 1924). Studirao na Kunstgewerbeschule u Beču. Djelovao u Splitu kao kazališni scenograf i kostimograf te suradnik Etnografskoga muzeja; predavao na Obrtnoj školi. Slikao ulja i akvarele (*Autoportret*, 1917—19; *Kaštel Kambelovac*, 1921), radio grafike, karikature, plakate, ilustracije za knjige i časopise te predmete primijenjene umjetnosti. Njegovo slikarstvo, obilježeno naglašenom dekorativnošću crteža, pod jakim je utjecajem bečke secesije i donekle ekspresionizma E. Schielea. — Samostalno je izlagao u Splitu 1923 (s P. Bibićem); retrospektivna izložba priređena mu je 1982. u Splitu.

LIT.: D. Diana i V. Rismondo, Izložba Radovana Tommasea (katalog), Split 1982. D. Kt

TOMO MARTINOV → MARTINIĆ, TOMO

TOMPA, Kamilo, slikar i scenograf (Sombor, 28. V. 1903 — Zagreb, 23. II. 1989). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1926, završio specijalni